

ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ (4η ΗΜΕΡΑ) .

Δ' ἡμέρα τῆς «εἰρηνικῆς» ἐπισκέψεως.

Τὴν Δευτέραν, 31^η Ἰανουαρίου /13^η Φεβρουαρίου 2012, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ, μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ, ἐπεσκέφθη τό ἔναντι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου Παγκύπριον Γυμνάσιον, τό ἰδρυθέν τό 1812 ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἔθνομάρτυρος Κυπριανοῦ, συμπληροῦν 200 ἔτη λειτουργίας, λειτουργοῦν σήμερον μέ 75 καθηγητάς καί 586 μαθητάς.

Ἐνταῦθα ἐγένετο εἰς τόν Μακαριώτατον ἔνθερος ὑποδοχή ὑπό τῆς Διευθύνσεως, τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου καί τῆς μαθητικῆς Κοινότητος τοῦ σχολείου.

Πρός τιμὴν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου τό Παγκύπριον Γυμνάσιον εἶχε ὀργανώσει τελετὴν μικρᾶς διαρκείας, ἡ ὁποία περιελάμβανε προσφώνησιν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Σόλωνος Χαραλάμπους, βιογραφικόν τοῦ Μακαριωτάτου, ἀναφορὰν εἰς τὰς σχέσεις Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί Παγκυπρίου Γυμνασίου, εἰς τό ἔργον τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, εἰς τό ἔργον τοῦ Εὐφραΐμ τοῦ Ἀθηναίου εἰς τόν χῶρον τῆς Παιδείας μεταξύ τῶν (1741-1759) καί μετέπειτα Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἀναφορὰν ἐπίσης εἰς τόν Ὀνούφριον Μακλίδην, Ἐξάρχον τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Κύπρον (1838-1861), ἀλληλογραφοῦντα μέ τόν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Κύριλλον.

Ἀνταποκρινόμενος ὁ Μακαριώτατος εἰς τὴν τοιαύτην δι Αὐτόν καί τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων τιμητικὴν ὑποδοχὴν καί ἐκδήλωσιν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, προσεφώνησε τοὺς καθηγητάς καί μαθητάς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἐλλογιμώτατοι κ. Διευθυντά καί κ.κ. καθηγηταί,

Ἀγαπητοί μαθηταί τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου,

Ἰδιαιτέραν χαράν καί συγκίνησιν προξενεῖ εἰς ἡμᾶς σήμερον ἡ ἐπίσκεψις ἡμῶν εἰς τόν ἱερόν τοῦτον χῶρον τῆς παιδείας, εἰς τό εὐφορον τοῦτο φυτώριον τῆς καλλιεργείας τῶν ψυχῶν καί τῆς σμιλεύσεως τοῦ χαρακτῆρος χιλιάδων Κυπρίων μαθητῶν.

Ἡ χαρά καί ἡ συγκίνησις ἡμῶν ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι συναντώμεθα μετὰ πεπαιδευμένων καθηγητῶν, μετ' ἐμπείρων παιδαγωγῶν εἰς ἓνα χῶρον μέ μακράν καί ἀξιόλογον ἐκπαιδευτικὴν παράδοσιν καί προσφορὰν εἰς τόν τομέα τῆς Κυπριακῆς Παιδείας, κυρίως δέ μεθ' ὑμῶν τῶν μαθητῶν, οἱ ὅποιοι ὡς νέοι ἀποτελεῖτε τὴν καλλίστην μερίδα τῆς Κυπριακῆς κοινωνίας, τὴν ἐλπίδα καί τό μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς Κυπριακῆς ὑμῶν πατρίδος.

Κατὰ τὴν εὐλογημένην ταύτην συγκυρίαν τῆς συναντήσεως ταύτης ὀρθόν

νομίζομεν, εἶναι νά ἀναμνησθῶμεν τά λόγια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος, τοῦ προσλαβόντος τήν ἡμετέραν ἀνθρωπίνην φύσιν, προκειμένου νά ἀνακαινίσῃ καί μεταμορφώσῃ αὐτήν, τοῦ ἐμφανισθέντος σαρκί καί συναναστραφέντος τοῖς ἀνθρώποις εἰς τήν ἐποχὴν τοῦ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου καί Ποντίου Πιλάτου εἰς τούς Ἁγίους Τόπους, τήν διοίκησιν τῶν ὁποίων εἰς ἡμᾶς ὡς διαδόχους τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ Κύριος ἐνεπιστεύθη.

Εἰς τό πρόσωπον καί τό λυτρωτικόν ἔργον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃς ἴδωμεν, ἀγαπητοί μαθηταί, ὃ,τι βλέπει ἡ Ἐκκλησία, τόν Διδάσκαλον, ὁ ὁποῖος λέγει: «ὕμεῖς φωνεῖτε με ὁ διδάσκαλος καί ὁ Κύριος καί καλῶς λέγετε, εἰμί γάρ» (Ἰω.13, 13). Εἰς τό θεανθρώπινον πρόσωπον τοῦ Κυρίου βλέπομεν τόν Διδάσκαλον, ὁ ὁποῖος ἐπιλέγει τούς δώδεκα μαθητάς, τούς ὁποίους διδάσκει, μετά τῶν ὁποίων εὕρσκεται εἰς συναναστροφὴν καί ἐπικοινωνίαν καί μυεῖ εἰς τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ. Εἶναι Ἐκεῖνος ὁ Ὅποιος ἐδίδαξεν εἰς τό ἱερόν τούς σοφοὺς Γραμματεῖς, δωδεκαετῆς ὢν (Λουκ. 2, 41) καί Ἐκεῖνος ὁ Ὅποιος εἶπεν: «Ἄφετε τά παιδία ἐλθεῖν πρός με, τῶν γάρ τοιούτων ἐστὶ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Ματθ. 19, 14).

Ὅμοῦ μετά τούτων ἐκ τῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου ὡς Διδασκάλου, ἃς ἀναμνησθῶμεν τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μεγάλοι διδάσκαλοι, ἐπιστήμονες θεολόγοι, φιλόσοφοι, ψυχολόγοι, φιλόλογοι, γινώσται παντός ἐπιστητοῦ ὡς καί οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν Ἕλληνες πρόγονοι, φιλόσοφοι καί ἱστορικοί, οἱ καλλιεργήσαντες πᾶν εἶδος ἐπιστήμης.

Ἄς ἀναμνησθῶμεν ὃ,τι οἱ πατέρες περὶ τῆς παιδείας εἶπον ὅτι εἶναι τό «κάλλιστον ἀγαθόν δι' ἡμᾶς τούς Χριστιανούς, ὅχι μόνον ἡ παιδεία ἡμῶν ἡ χριστιανικὴ ἀλλὰ καί ἡ ἔξωθεν, ἡ ἐγκύκλιος καί ὃ,τιδήποτε καλόν εἰπῶθαι ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς ἀνήκει».

Τοιαῦτα πρότυπα ἔχοντες καί ὑμεῖς, ἀγαπητοί μαθηταί, πρῶτον τόν Μέγαν Διδάσκαλον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τούς διδασκάλους καί Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, τούς διδασκάλους ὑμῶν εἰς τό Παγκύπριον Γυμνάσιον, «δράξασθε» καί ὑμεῖς «παιδείας» καί «γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰω.8, 32-33), ὡς εἶπεν ὁ Κύριος, καταρτισθῆτε καί ἐξοπλισθῆτε διὰ πάσης γνώσεως ἐπιστημονικῆς, προσφερομένης εἰς ὑμᾶς ὑπὸ τοῦ σχολείου ὑμῶν καί διὰ χαρακτῆρος ἐντίμου καί δυνατοῦ, ὥστε ὑμεῖς ἀξιοπρεπῶς νά ζήσητε, ὠφέλιμοι εἰς τήν κοινωνίαν καί τήν φιλτάτην καί πολύπαθον ὑμῶν πατρίδα τήν Κύπρον ἀποδειχθῆτε καί ἀξιωθῆτε νά ἴδῃτε αὐτήν ἐλευθέραν εἰς τό βόρειον αὐτῆς τμήμα, κατεχόμενον σήμερον, τό ὁποῖον ἦτο Ἑλληνικόν ἀνέκαθεν. Γένοιτο».

Μετά ταῦτα τό Μουσικόν Σχῆμα τῆς Σχολῆς ἔψαλε παραδοσιακά Κυπριακά τραγούδια τῇ συνοδείᾳ μουσικῶν ὀργάνων.

Ἐν συνεχείᾳ ἐδόθη εἰς τόν Μακαριώτατον ἀσημένιον δενδρύλλιον ὡς ἀναμνηστικόν δῶρον τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου καί ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσε διὰ τό Παγκύπριον Γυμνάσιον τήν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου καί εἰκόνα ἀσημένιαν τοῦ Παναγίου Τάφου.

Τό Βυζαντινόν Τμήμα τῆς Σχολῆς ἔψαλε τόν Πολυχρονισμόν τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ Ὅποιος εὐλογῶν καί εὐχαριστῶν, ἀνεχώρησε διὰ τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κιτίου.

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κιτίου ἐγένετο θερμοτάτη ὑποδοχή τῷ Μακαριωτάτῳ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου, τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐνδεδυμένου καὶ λαοῦ κρατοῦντος λάβαρα καὶ ἐπιγραφάς «ὥς εὖ παρέστητε», πρό τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἐκτισμένου τό 1854.

Ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἐψάλη Δοξολογία, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος προσεφώνησεν Αὐτόν διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως:

«Μακαριώτατε, αγαπημένε Πατριάρχη Ιεροσολύμων και πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλε,

και σεις, ευλογημένοι και σεβάσμιοι αδελφοί και λοιπά μέλη που αποτελείτε τη λαμπρότατη και τίμια συνοδεία,

Με αισθήματα μεγάλης χαράς και εγκαρδιότητας, με βαθύτατο σεβασμό και ανυπόκριτη και ειλικρινή αγάπη, σας υποδεχόμαστε στη Μητρόπολή μας με το Ευαγγελικό «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου» και το άλλο «ὥς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην».

Εξ ονόματος του ευλογημένου και πιστοῦ λαοῦ μας, σας καλωσορίζουμε στη Λάρνακα, τη Νέα Βηθανία, τη δεύτερη πατρίδα του Αγίου και δικαίου φίλου του Χριστοῦ, Λαζάρου του Τετραήμερου, τον ὁποῖον τόσο τιμά, σέβεται και υπεραγαπά ο ευσεβὴς λαός μας.

Στα σεπτὰ πρόσωπά σας, χαιρετίζουμε τη Σιωνίτιδα Εκκλησία, τη Μητέρα των Εκκλησιῶν. Στις μορφές σας χαιρετίζουμε τους αγνοὺς αγωνιστὲς της Ορθοδοξίας, τους ακοίμητους φρουροὺς του Παναγίου Τάφου, του Σπηλαίου της Βηθλεέμ, του Φρικτοῦ Γολγοθᾶ και των λοιπῶν αγίων προσκυνημάτων, τα ὁποῖα αγίασε με την ἐπὶ γῆς παρουσία Του ο θεάνθρωπος Χριστός.

Μακαριώτατε,

Σκιρτοῦν σήμερα οι καρδιές μας, γιατί η ευλογημένη παρουσία σας ανάμεσά μας επικυρώνει το αδιαίρετο της Ορθοδοξίας κι επιβεβαιώνει του Απ. Παύλου τα λόγια: «Ἵμεῖς δέ ἐστε Σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους», ενώ παράλληλα δίνει την ευκαιρία στον ευσεβή λαό μας να ασπασθεῖ τη δεξιὰ σας, να ευλογηθεῖ και να θαυμάσει το δεξιό οιακοστροφὸ της Εκκλησίας των Ἱεροσολύμων, τον κοσμημένο με ἀπλότητα, υπομονή, νηφαλιότητα, σωφροσύνη και αγάπη.

Τη μεγάλη ὁμως χαρά μας ἀπὸ την επίσκεψη και ιεραποδημία στην πατρίδα μας, τη νήσο των αγίων και των μαρτύρων, επισκιάζει η ἀδυναμία μας να σας ξεναγήσουμε στον τάφο του Αποστόλου Βαρνάβα, ιδρυτοῦ και προστάτου της αγιοτάτης Εκκλησίας της Κύπρου, στο Μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου και στα ἄλλα μοναστήρια και Εκκλησίες μας στη Βόρεια Κύπρο, τα ὁποῖα για 38 χρόνια τώρα καταπατεῖ και συλεῖ με τη βία των ὅπλων ο Τουρκικὸς κατοχικὸς στρατός. Η θλίψη, ο πόνος και η λύπη μας μεγαλώνουν, ὅσο περνά ο χρόνος, γιατί βλέπουμε ὅλα αὐτὰ τα μνημεῖα της εκκλησιαστικῆς και πολιτιστικῆς μας, μα και της παγκοσμίου κληρονομιάς, να δέχονται ἀπροστάτευτα τη φθορά του χρόνου, με ἀποτέλεσμα την καταστροφή και την εξαφάνιση.

Παράλληλα οι πρόσφυγες, εκδιωγμένοι ἀπὸ τα πάτρια εδάφη, παραμένουν μακριά

από τα σπίτια και τις περιουσίες τους... και η πιο τραγική πτυχή του δράματος, οι οικείοι και οι συγγενείς των αγνοουμένων μας που, παρόλο που έχουν περάσει 38 χρόνια από την εξαφάνιση των αγαπημένων τους προσώπων, εξακολουθούν να περιμένουν να πληροφορηθούν για την τύχη τους.

Μακαριώτατε,

Δεν ζητούμε και δεν απαιτούμε τίποτα περισσότερο απ' ό,τι μας ανήκει και ό,τι το δίκαιο επιτάσσει. Δεν τρέφουμε αισθήματα μίσους εναντίον των Τουρκοκυπρίων και ούτε επιθυμούμε την εξόντωσή τους. Αντίθετα, επιθυμούμε μια ειρηνική Κύπρο, στην οποία θα εφαρμόζονται πλήρως και χωρίς εξαιρέσεις τα ανθρώπινα δικαιώματα και ό,τι το Ευρωπαϊκό και Διεθνές Δίκαιο προβλέπει.

Γι' αυτό ζητούμε και τις δικές σας ευχές και προσευχές.

Προσευχηθείτε Μακαριώτατε, προσευχηθείτε μπροστά στον Πανάγιο Τάφο, στον Φρικτό Γολγοθά και στο Σπήλαιο της Βηθλεέμ, για τον λαό μας, για την ελευθερία και την αποκατάσταση της δικαιοσύνης στην Κύπρο μας, για την εξακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων μας και την επιστροφή των προσφύγων μας στις πατρογονικές τους εστίες.

Προσευχηθείτε ακόμη για την πνευματική υγεία και πρόοδο όλων μας, σ' αυτή τη δύσκολη περίοδο που περνά τόσο η πατρίδα μας, όσο και η οικουμένη ολόκληρη».

Ἐπί τῷ τέλει τῆς προσφωνήσεως ὁ Μητροπολίτης Κιτίου προσέφερε τῷ Μακαριωτάτῳ ὠραιότατην εἰκόνα τοῦ προστάτου τῆς πόλεως Λάρνακος Ἀγίου Λαζάρου τετραήμερου φίλου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος προσεφώνησε τόν Ἅγιον Κιτίου διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Πανιερώτατε Μητροπολίτα Κιτίου κ. Χρυσόστομε,

Ἱερώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐντιμότατοι Ἐκπρόσωποι τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας

Εὐλαβεῖς ἱερεῖς,

Κυρίαί, κύριοι,

Ἰδιαιτέραν χαράν καί συγκίνησιν δημιουργεῖ εἰς τάς ψυχάς ἡμῶν σήμερον, τήν τελευταίαν ἡμέραν τῆς σύν θεῷ εὐλογημένης εἰρηνικῆς ἡμῶν ἐπισκέψεως εἰς τήν Ἀγιωτάτην Αὐτοκέφαλον ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου, ἡ ἐπίσκεψις ἡμῶν εἰς τὰ κλίματα τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως Κιτίου καί ἰδιαιτέραν τιμὴν περιποιεῖ εἰς ἡμᾶς ἡ ἔνθερμος ὑποδοχὴ τοῦ κατὰ πάντα κατηξιωμένου, φιλοθέου καί φιλέργου Ἱεράρχου αὐτῆς, Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου, τοῦ εὐλαβοῦς κλήρου καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ.

Πέραν τῶν ἄλλων ἱστορικῶν δεσμῶν, τῶν συνδεόντων τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, φρουρόν τῶν Ἀγίων Τόπων, μετὰ τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως Κιτίου, συνδέει τάς δύο Ἐκκλησίας ἡμῶν, τήν τῶν Ἱεροσολύμων καί τῆς Μητροπόλεως Κιτίου, τό πρόσωπον τοῦ Ἀγίου Λαζάρου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, τόν ὁποῖον ὁ Κύριος τετραήμερον ἀνέστησεν, πιστούμενος τήν κοινὴν ἀνάστασιν πρό τοῦ πάθους Αὐτοῦ.

Ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία κρατεῖ εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς αὐτῆς καί φυλάσσει εἰς Βηθανίαν, τὴν γνωστὴν εἰς τὴν τοπικὴν διάλεκτον ὡς Λαζαρίαν, ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου Μάρθας καὶ Μαρίας, εἰς τὴν ὁποίαν μονάζουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Κύπριαι μοναχαί, τὸν τάφον αὐτοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεταφιάσθη μετὰ τὸν πρῶτον θάνατον αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἐξῆλθε, ὑπακούων εἰς τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου « Λάζαρε δεῦρο ἔξω », « δεδεμένος τούς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις »

(Ἰω. 11, 43 -44).

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Κιτίου εἶναι ἐμπεπιστευμένη τὸν τάφον τοῦ Ἀγίου Λαζάρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεταφιάσθη μετὰ τὸν δεῦτερον θάνατον καὶ τὴν ἔξοδόν αὐτοῦ πρὸς τὴν αἰωνιότητα ἐν ἀναμονῇ τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως. Φυλάσσει ὡσαύτως τὸν ἀπαραμίλλου κάλλους ἱερόν ναόν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ὡς κέντρον ἐνοριακόν καὶ ἔδραν καὶ ἐστίαν καὶ πηγὴν ἀγιασμοῦ διὰ τὴν προσευχὴν καὶ λατρείαν καὶ ἐφαλτήριον διὰ ποικίλας ἐκκλησιαστικὰς, ἐνοριακὰς, κοινωνικὰς καὶ πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Πανάγαθον Θεόν διὰ τὴν εἰρηνικὴν Ἡμῶν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου καὶ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κιτίου, τὸν ἀγαπητὸν ἀδελφόν Ἡμῶν Πανιερώτατον Μητροπολίτην κ. Χρυσόστομον καὶ τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν καὶ εὐχόμεθα εἰς τὸν ἱερόν κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαόν τῆς Θεοσώστου Μητροπόλεως ταύτης τὴν φωτιστικὴν καὶ ἐνισχυτικὴν ἐνέργειαν καὶ χάριν καὶ εὐλογίαν τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' αὐξήσιν καὶ πρόοδον ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς χάριν τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ σύμπαντος τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Γένοιτο».

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων προσέφερεν Αὐτῷ χῶμα ἀπὸ τὸν τάφον καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀγίου Λαζάρου, ἐγκόλπιον ἐκ μαργαριταρορρίζης καὶ σταυρόν εὐλογίας ἐκ μαργαριταρορρίζης, εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Τάφου καὶ βιβλίον τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου.

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο δέησις εἰς τὴν παρακειμένην τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἱερὰν Μητρόπολιν Κιτίου, ἔνθα ὁ λαὸς ἠσπάσθη τὴν χεῖρα τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ δε Ἅγιος Κιτίου προσέφερε τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Συνοδείας.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Ἀρχιερατικὴ Συνοδεία μετέβη εἰς τὸν ἱστορικόν ἱερόν ναόν τοῦ Ἀγίου Λαζάρου, κτίσμα τοῦ 890 μ.Χ., ἔνθα προσεκύνησε τὸν Τάφον τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ ἱερὰ λείψανα αὐτοῦ καὶ ἐξεναγήθη εἰς τὸ παρακείμενον τῷ ναῷ ἐκκλησιασικόν μουσεῖον μετ' ἀντικειμένων Ἐκκλησιαστικῆς τέχνης, εἰκόνων, ἐπιταφίων, θυμιατηρίων, δισκοποτήρων, λαβίδων, λογχῶν, δίσκων, ἀρχιερατικῶν μιτρῶν καὶ ράβδων.

Τούτων οὕτω λαβόντων χώραν, ἐπηκολούθησε γεῦμα παρατιθέμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου, μεθ' ὃ μικρὰ μεσημβρινή ἀνάπαυσις.

Τό ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας ταύτης τῆς εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως ἔλαβε χώραν ἐπίσκεψις εἰς τὸν ἱερόν Ναόν τῆς Παναγίας Ἀγγελοκτίστου εἰς τὸ Κίτιον Λάρνακος, τῆς ὁποίας ἡ ἀρχὴ εἶναι εἰς τὸν 6^{ου} μ. Χ. αἰῶνα μετὰ μεταγενεστέρων προσκτισμάτων.

Ἐνταῦθα ἐγένετο ὑποδοχή τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ, ἀποτελοῦντος τό ἐνοριακόν κέντρον τῆς Κοινότητος ταύτης.

Μετά τήν ὑποδοχήν ἐγένετο ξενάγησις ἐντός τοῦ ναοῦ.

Ἀξιοθαύμαστον ἦτο νά βλέπη τις τό ἀρχαιότερον τμήμα τοῦ Ναοῦ, τό Ἱερόν Βῆμα αὐτοῦ μετά συνθρόνου καί ὑπεράνω, εἰς τήν κόγχην αὐτοῦ, εἰκόνα εἰς ψηφιδωτόν τοῦ 6^{ου} αἰῶνος, ἐνθυμίζον εἰς τήν τέχνην τοῦτο τοῦ Σινᾶ, Μαρίας ὡς γράφει, ἦτοι τῆς Παρθένου, εὐαγγελιζομένης ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου, ἔχοντος πτερὰ εἰς σχῆμα πτερῶν παγωνιοῦ μετά διακοσμητικῶν σχημάτων εἰς τό πλαίσιον, ἦτοι μετ' εἰκόνων ζώων, φυτῶν, πηγῶν κ. ἄ.

Εἰς τό τέμπλον ἐπίσης ἀξιοθαύμαστος ἦτο ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, φερούσης εἰς τήν ἀγκάλην αὐτῆς τόν Κύριον, ἐκ δεξιῶν μετά τῆς μορφῆς τοῦ Ἁγίου Λαζάρου καί ἐξ ἀριστερῶν μετά τῆς μορφῆς τοῦ τοῦ Ἁγίου Λουκά, ἀγιογράφου τῆς Θεοτόκου, ὡς καί ἀξιοθαύμαστος εἶναι δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τόν κυρίως Ναόν ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Βλέπων τις ταῦτα, ἀντανακλῶντα τόν κόπον καί τόν μόχθον, τούς ἀγῶνας, τάς δοκιμασίας ἐκ τῶν ἀλεπαλλήλων κατακτήσεων τῆς Κύπρου, συμπονᾷ καί προσεύχεται ὑπέρ διατηρήσεως τῶν διασωθέντων καί ἐπανακτήσεως τῶν ἀπολεσθέντων.

Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ ἐξενάγησαν τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί προσέφεραν Αὐτῷ ἀντίγραφον τῆς εἰκόνης τοῦ ἐν τῇ ἀψίδι τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ψηφιδωτοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Μακαριώτατος εὐχαριστῶν διὰ τήν ὑποδοχήν καί τήν ὅλην φιλοξενίαν κατά τάς ἡμέρας ταύτας τῆς εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως, ὑπεγράμμισεν ὅτι ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Σιών, εὐγνωμονοῦσα τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου διὰ τήν συμπαράστασιν αὐτῆς, προσεύχεται ὑπέρ ἐνισχύσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ὑπέρ εὐημερίας αὐτοῦ, ὑπέρ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐγκλωβισμένων, ἐπανευρέσεως τῶν ἀγνοουμένων καί ἐπιστροφῆς τῶν προσφύγων εἰς τάς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας, ἀναφερόμενος καί εἰς τήν πρό μηνῶν ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ εἰς τήν κατεχομένην Κύπρον, εἰς τήν ὁποίαν εἶδε τάς συνεπείας τῆς βαρβαρότητος τῶν κατακτητῶν καί τήν ἀντοχήν καί τό σθένος τῶν ἐκεῖ ἐγκλωβισμένων.

Ὁ Μακαριώτατος ηὐχήθη μέσῳ τῆς δοκιμασίας ταύτης νά ἀναδεικνυόμεθα δυνατώτεροι καί ἀγιώτεροι καί ηὐλόγησεν ἱερεῖς καί πλήρωμα τῆς ἐνορίας ταύτης.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τῆς Ἀγγελόκτιστης ἡ Πατριαρχική καί Ἀρχιερατική Συνοδεία ἐπέστρεψαν εἰς τό ἐν Λάρνακι ξενοδοχεῖον τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἐνταῦθα παρετέθη δεῖπνον ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου ὁσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου.

Ἐντεῦθεν ἡ Ἱεροσολυμιτική Πατριαρχική συνοδεία, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ἀνεχώρησε διὰ τόν ἀερολιμένα Λάρνακος, ἐκ τοῦ ὁποίου διὰ τῶν Κυπριακῶν ἀερογραμμῶν ἀπεγειώθη διὰ Τέλ-Αβίβ, εἰς ὃ αἰσίως ἀφίχθεῖσα,

ἀνεχώρησε διά τήν Ἱερουσαλήμ, φθάσασα εἰς αὐτήν δοξάζουσα τόν θεόν, ὀλίγον
μετά τό μεσονύκτιον τῆς Δευτέρας 31^{ης} Ἰανουαρίου/13^{ης} Φεβρουαρίου 2012,
ὀλοκληρώσασα οὕτω τήν τετραήμερον εἰρηνικήν Αὐτῆς ἐπίσκεψιν εἰς τήν ἀδελφήν
Αὐτοκέφαλον Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder